

Живот између Берклија и Љига

Др Јасмина Вујић, редовни професор и некадашњи декан Факултета за нуклеарну технику при универзитету Беркли, купила сеоско имање крај Љига

„Србија је рај на земљи” реченица је коју у свакој прилици понавља др Јасмина Вујић, редовни професор и некадашњи декан Факултета за нуклеарну технику при престижном универзитету Беркли у Калифорнији. Љубав према отаџбини и лепоте Србије инспирисали су ову светски познату научницу да купи сеоско имање крај Љига.

– Када сам први пут видела слике имања које ми је супруг послао, одушевила сам се лепотом нетакнуте природе у центру Шумадије и одмах се сложила да га купи. Одавно смо желели самоодрживо имање на којем ћемо узгајати сопствену храну. Имамо повртњак, гајимо козе, правимо јогурт и сир, пече-

мо домаћу ракију – објашњава наша саговорница, кроз шалу додајући да још учи да постане права српска сељанка.

Коначно је, како каже, у могућности да једе здраву домаћу храну, а не безукусно воће и поврће које је одавно освојило америчке тржнице.

– У Америци не могу да једем многе врсте воћа и поврћа, пре свега парадајз, паприке, јабуке, шљиве.... То је био и један од разлога због којих сам пожелела да имам сопствену башту – каже др Вујић.

Прва и једина жена која је икада стала на чело једног факултета за нуклеарну технику у САД, тренутно живи на релацији Калифорнија–Србија.

– Редовни сам професор на факултету, али долазим када год имам слободно време. Супруг, који је у пензији, одржава имање, а ја му се повремено придружујем. Захваљујући брзом интернету могу да радим свој посао са села. Упра-вљам својим истраживачким центром, комуницирам с колегама из целог света, пишем и објављујем радове – објашњава професорка Вујић.

Будући да у селу у којем борави

Детаљ са имања код Љига

нема ни фиксног телефона, супруг Ненад, по занимању електроинжењер телекомуникација, осмислио је начин да добију веома брз безични интернет. То је био једини услов који је наша саговорница поставила када су вођени преговори око куповине имања.

Према њеним речима, одлазак младих са села мора бити заустављен, а држава би требало да промовише пољопривреду и здрав стил живота.

– Потребно је много новца како бисте основали сопствено сеоско домаћинство, поготово ако немате искуство. Баш из тог разлога требало би да постоји државна стратегија да се ожи-

ве села. Нажалост, погрешним потезима власти, село је доведено до руба пропасти – наставља своју причу др Јасмина Вујић.

Према њеном мишљењу, модерна информациона технологија допринела је томе да посао можеш успешно водити без обзира на то где се налазиш. Баш ову чињеницу би требало да имају у глави млади који сањају о одласку у иностранство.

– Тек када људи оду схвате вредности живота у Србији. Када одеш далеко, живиш без најближе родбине, одгајаш децу сам. Деца заборављају српски језик или га никада не науче. Због свега овог, држава мора стати на

Активна међу исељеницима

Професор др Јасмина Вујић је дипломирала и магистрирала на Електротехничком факултету у Београду у области техничке физике. Радилa је неколико година у Институту за нуклеарне науке „Винча“, пре одласка на Универзитет у Мичигену на којем је за само четири године магистрирала и докторирала из нуклеарних наука. Од 1992. године ради на престижном Беркли универзитету у Калифорнији на Факултету за нуклеарну технику. Активно ради на окупљању људи у дијаспори, оснивач је и први председник Удружења електроинжењера нашег порекла у САД, а потпредседник је Меморијалног удружења „Тесла“ у Њујорку.

Фото Р. Крстинић

пут одласку младих, јер је у иностранству асимилација а у Србији влада бела куга. Српска деца у САД само у неколико цркава могу да уче српски језик и ћирилицу и да чују нешто о српској историји и култури – речи су наше саговорнице.

Она истиче да нема ништа против тога да млади људи завршавају школе или стичу радно искуство у иностранству, али је неопходно да их држава с једне стране стимулише да се на неки начин одуже Србији или да им се створе услови за повратак, већим улагањем у науку и привредни развој.

Јелена Попадић